TEMPORADA 26/27

sala atrium

Bartleby

d'Herman Melville

Del 15 al 27 de setembre

Autoria: **Herman Melville**
Adaptació i direcció: **Llàtzer Garcia. A partir de la traducció de Carme Camacho (Edicions Ela Geminada, 2021)**
Interpretació: **Albert Prat**
Escenografia i vestuari: **Sebastià Brosa**
Il·luminació: **Laura Clos "Closca"**
Espai sonor: **Guillem Rodríguez**
Disseny de so: **Lluís Robirola**
Moviment: **Maria Salarich**
Ajudanta de direcció: **Carla Coll**
Alumna en pràctiques de direcció: **Sara Marco (Col·legi del Teatre)**
Fotografia: **Alba Lajarín**
Distribució: **Bitò Produccions**
Producció: **Sala La Planeta (Mithistòrima Produccions s.l.) – Temporada Alta**
Amb la col·laboració de: **Sala Beckett**

Sinopsi

L'existència acomodada d'un advocat de Wall Street comença a trontollar quan decideix contractar els serveis d'un escrivent anomenat Bartleby. Al cap d'uns dies, quan se'l requereix per a una simple tasca de comprovació, respon: "Preferiria no fer-ho." Aquest refús passiu es va estenent, de mica en mica, a tots els àmbits de la seva vida. L'advocat no sap com actuar davant d'aquesta rebel·lia, però alhora se sent atret per aquest misteriós comportament. La compassió cap a l'escrivent, un treballador que no compleix cap de les seves ordres, farà de l'advocat un ésser tan estrany com el mateix Bartleby.

En paraules del director

Malgrat que el relat d'Herman Melville s'anomeni *Bartleby, l'escrivent*, el veritable protagonista de la narració és l'advocat, que no té nom. De Bartleby ben poca cosa sabem. És una figura fantasmal. Sense passat i sense futur, només hi és a l'instant present. És l'advocat qui parla constantment amb el receptor, és amb qui comparteix la seva experiència i el seu viatge exterior i, sobretot, l'interior. Comparteix obertament el seu desig de desxifrar el misteri que produeix Bartleby. Però quan més ens en parla perquè entenguem tot el quadre, més focus té ell i més veiem la seva evolució, psicològica i emocional.

I és que l'opció del jove escrivent de no fer res, la seva decisió irreversible, pot desmuntar la vida de qualsevol, com la d'aquest advocat que creu fermament – al principi, si més no- en el sistema. Un sistema representat en un seguit de parets, siguin blanques o negres. No per res, tot passa a Wall Street. Aquest 'Preferiria no fer-ho' de l'escrivent Bartleby és una revolta contra tot el que està establert, contra el sistema materialista i deshumanitzador. Contra la idea de progrés, de realització. Però aquesta revolta no és cridada, no és violenta; és serena i calmada. I, per tant, més efectiva. Ja ho diu l'advocat: 'No hi ha res que exasperi més que la resistència passiva!'

Bartleby desconcerta però també contagia. I és que qui no té el desig de parar la maquinària d'una subsistència precària, repetitiva, buida i inútil que, moltes vegades, no ens satisfà? Aquest escrivent és la representació de la paràlisi o, precisament perquè s'atreveix a deixar de fer, a sostraure's del món que l'envolta, és l'emblema de l'home que actua? Hi ha poques narracions que expliquin més l'individu en la societat contemporània que *Bartleby, l'escrivent*.

Del relat de Melville se n'han fet diferents adaptacions. José Sanchis Sinisterra el va convertir en un diàleg entre els dos protagonistes i les altres adaptacions teatrals o cinematogràfiques que s'han fet generalment han mantingut els diferents personatges que apareixen a la narració. A la nostra proposta (un muntatge sempre és una proposta) optem per un únic actor en escena perquè creiem que la força resideix en el relat en primera persona i també per emfatitzar el caràcter fantasmagòric de l'escrivent sense biografia. Veure'l només a través de les paraules de l'advocat, adquireix més el paper d'una ombra, gairebé d'un personatge mític. Unes paraules que van directes al públic, perquè més que de monòleg hem de parlar de diàleg, on l'interlocutor es manté en silenci. Un interlocutor que s'erigeix en una mena de tribunal de la consciència de l'advocat innominat al qual li exposa el cas Bartleby, el jove escrivent que no oblidarà mai, perquè el té incrustat a la pell, al cervell, a l'ànima. I és a través d'aquestes paraules que anem visualitzant tot l'univers construït per Melville perquè, com diu Juan Mayorga 'El teatro no sucede en el escenario, sino en el espectador, en su imaginación y en su memoria –la cual es también, finalmente, imaginación-.'

— Llàtzer Garcia

Més informació a atrium@atrium.cat
Telèfon: 931 824 606 / 661 981 799

En associació amb

Amb el suport de